ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Μουσταφά Γιαλτσινέρ*

Ο τουρκικός στρατός στον πόλεμο της Συρίας έχει μεγάλες απώλειες. Υποτίθεται πως πολεμάει κατά του χαλιφάτου του ISIS. Όμως, ο κύριος στόχος του είναι οι Κούρδοι της Συρίας και το PYD. Απ' την άλλη μεριά, στο Ιράκ, στην περιοχή Μπασίκα που είναι κοντά στη Μοσούλη, διατηρεί βάση χωρίς την έγκριση του ιρακινού καθεστώτος. Ταυτόχρονα, οι τούρκοι στρατιώτες βρίσκονται στο Αφγανιστάν και τη Βοσνία. Επίσης, η ιστορική εχθρότητα με την Αρμενία συνεχίζεται, ενώ η Άγκυρα δίνει μεγάλη υποστήριξη στο Αζερμπαϊτζάν.

Απέναντι στη Ρωσία, είχαν ρίξει το πολεμικό αεροπλάνο της, αλλά διαπίστωσαν πως δεν ήταν εύκολος στόχος -έτσι, ζητήθηκε συγνώμη και αναπτύχθηκε συνεργασία λόγω συμφέροντος. Οι δε σχέσεις με το Ιράν προσδιορίζονται σύμφωνα με τη συγκυρία -κάποιο χρονικό διάστημα φιλία και ακολουθεί ένταση. Σήμερα, μετά τη σκληρή στάση του Τραμπ απέναντι στην Τεχεράνη, σκληραίνει τη στάση της και η Τουρκία. Με τους Ισραηλινούς τα βρήκαν, μετά την πίεση της Αμερικής. Με την Αίγυπτο, όμως, παρ' όλη τη διαμεσολάβηση της Σαουδικής Αραβίας, τα προβλήματα συνεχίζονται.

Όσο για την Κύπρο, βρίσκονται εκεί ως κατοχικές δυνάμεις, όμως δεν τους φτάνει. Έτσι, ζεσταίνουν τις μηχανές και προς τα Ίμια, όπου φαίνεται πως πάνε να ανοίξουν καινούργιο μέτωπο με τον «ιστορικό εχθρό».

Όλα αυτά δεν μπορεί να γίνονται μόνο για το δημοψήφισμα. Η λογική των μονοπωλιακών εταιριών που εκπροσωπούνται απ' το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ είναι να ρίχνουν βέλη προς κάθε κατεύθυνση, με στόχο τη μεγαλύτερη κυριαρχία. *«Εγώ είμαι ο πιο μεγάλος», «όλα είναι δικά μου».*

Αυτή είναι η επεκτατική πολιτική του κεφαλαίου. Δεν χορταίνει. Πιστεύουν ότι ο Ερντογάν μπορεί να ικανοποιήσει την πείνα του. Όμως απ' την άλλη μεριά γνωρίζουν και τα όριά τους. Προσπαθούν να πατήσουν σε δύο βάρκες, Ρωσία και ΗΠΑ. Βλέπουν ότι δεν μπορούν να καταπιούν τη Μέση Ανατολή μόνοι τους. Ο τυχοδιωκτισμός τους ξεπερνά τα όρια και παίρνουν υπόψη τους και τους μεγάλους.

Στις 16 Απριλίου διεξάγεται το δημοψήφισμα για αλλαγή πολιτεύματος. Φυσικά, ο λογαριασμός γίνεται και για τις ψήφους. Έχουν εμπειρία πάνω σε αυτό. Μεταξύ των δύο βουλευτικών εκλογών του 2015 (7η Ιούνη και 1η Νοέμβρη) υπήρξε **διαφορά ψήφων 9,5%** στο ποσοστό του ΑΚΡ. Ξέρουν ότι αυτή οφείλεται στον πόλεμο που κηρύχτηκε ενάντια στον κουρδικό λαό, στην ανάπτυξη του εθνικισμού, στο ιδεολογικό πολιτικό χάος και την τρομοκρατία. **Ο εθνικισμός φέρνει ψήφους** και γι' αυτό, χρησιμοποιούν ακόμα τα **Ίμια** ως επένδυση στο δημοψήφισμα και την επεκτατική πολιτική.

Η τουρκική αστική τάξη είναι, όμως, αρκετά ευχαριστημένη απ' τον πρόεδρο των ΑΝΕΛ και υπουργό Εθνικής Άμυνας. Ο Καμμένος βλέπει ότι στις ερχόμενες εκλογές θα είναι κάτω απ' το όριο του 3%. Έτσι, επενδύει κι αυτός στον εθνικισμό και γι' αυτό παίζουν νταηλίκια μεταξύ τους. **Εθνικισμός εδώ, εθνικισμός εκεί!**

Είναι κατανοητό ότι το κυβερνών κόμμα βρίσκει κοινά σημεία με το φασιστικό κόμμα των Γκρίζων Λύκων στο ρατσισμό και εθνικισμό. Όπως είναι κατανοητό ότι και η «αριστερή κυβέρνηση» του ΣΥΡΙΖΑ συμβιβάστηκε με την πολιτική των μονοπωλιακών εταιριών, της ΕΕ, του ΔΝΤ. Η εσωτερική και εξωτερική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει καμία σχέση με τις πραγματικές απαιτήσεις των εργαζομένων και του καταπιεσμένου λαού.

Ο εθνικισμός δεν είναι προς όφελος των λαών. Ο εθνικισμός είναι εχθρός των λαών.

*Διεθνές Τμήμα ΕΜΕΡ

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 5.3.2017